

بیگانه‌اند
چریک‌های عرب‌آری
در رمال صحاری
در شط سیاه در مه‌الک راه
به خاک می‌افتند در کیش پاک
به پاسداری ادراک این حقیقت متروک
که: خاک از انسان
انسان از خاک

+

نمایندگان شعر کلاسیک در کارند

هرچند نخستین نشانه‌ی حضور مسئله‌ی فلسطین در شعر فارسی به جریان روشنفکری منتسب شد، اما در همان سال‌ها جریان شاعران کلاسیک ایران نیز فلسطین را در آثار خود بازتاب دادند. سید علی موسوی گرمارودی و کریم امیری فیروزکوهی نمایندگان این جریان شعر هستند. می‌توان گفت دومین شعری که در ادبیات فارسی با مضمون قدس و اشغال فلسطین سروده شده متعلق به علی موسوی گرمارودی است. او در سال ۱۳۴۸ شعر «درود بر فلسطین» را در قالب قصیده و با زبانی فاخر و با صلابت مختص به این نوع ادبی سترگ منتشر کرد. ویژگی مهم شعر گرمارودی این است که زبان کلی اثر شعر کلاسیک فارسی را نمایندگی می‌کند. به عبارت دیگر، گرمارودی با این اثر شعر کلاسیک را به عرصه‌ی مبارزه برای آزادی فلسطین می‌آورد.

سلام بر همه‌ی خیمه‌های ابر کبود
درود بر همه‌ی موج‌های خشم‌آلود
به خلوت همه‌ی دره‌های ژرف، درود
که خفته‌اند پراکنده بر سواحل رود
به زاد و مژدن کوتاه آذرخش بلند
به غرش و تپش تندر لاجوج و عنود
به بر فراشته‌ی رایات نخل‌ها که سحر
شود ز بوسه‌ی رنگین مهر خون‌آلود
به تیره‌ی شامگه سرد و غمگن جنگل
که می‌تراود از آن غصه‌های وهم‌آلود
به‌های‌های دل غم‌گسار در گریه
به غم‌فزا و رسا نغمه‌ی همیشه‌ی رود
به هر صلابت غم‌بار، هر بلندی اوج
به هر چه هر چه که بشکوه و غمگن است، درود
ببار ای همه‌ی آسمان دیده‌ی من
که هیچ عقده‌ی دیرینه را دلم ننگشود
بر آن سترگ دلبران قهرمان بگری
که روی صهیون با ناخن دفاع شخود
نه! هیچ گریه بر آنان مکن، غلط گفتم
در این سروده‌ی زیانم‌ره خطا پیمود
توبرفسردگی خویش بنگرو بگری
که بر حماسه‌ی آنان تورا ز گریه چه سود
حماسه‌ی من و تو در کلام و شعر و سخن
حماسه‌ی فلسطین ز خون و آتش و دود ...
خصایص کلی شعر موسوی گرمارودی نماینده‌ی یک قصیده

▲
Sliman Mansour
Woman with Pigeon,
2013

و چون مهندسی «صحرا» مردانه‌اند

چریک‌های عرب از مدار صبح می‌آیند
وارمغان هوا می‌کنند
گرد نقره‌ای استخوان‌هایی را
که در نبرد خلق پوسید

گلی سیاه به شنزار
به واژگونی معیارها
به سنت کهن مردمی، در انقیاد نامردمان می‌اندیشد
به شیوه‌های صحی آدمخواری
به حق جانبی دژخیم
به مرز «ندبه» که «دیوار» اشک تمساح است

برادران مجاهد
که با تمدن حجم دلار شناسنامه‌ی این روزگار -